

κατὰ τὸν πλοῦτον ἰσοδύναμα πρὸς τὰ τῶν γερμανικῶν γυμνασίων.

Ὁ μεταφράσας τὸ Ποτάμι κ. Thorsteinsson ἔχει μεταφράσει καὶ ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Ρήγα Φερραίου. Ἐξ ἄλλων δὲ γλωσσῶν ἔχει μεταφράσει δράματα τοῦ Σαιξπείρου καὶ τι δράμα ἐκ τῆς σανσκριτικῆς! Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἐπῶν ἔχει μεταφραστῆ ἰσλανδιστὴ ὑπὸ Egilssonar ἢ Ἰλιάς τοῦ Ὀμήρου.

Ἡ φιλολογία τοῦ ἐν τῇ ἀπωτάτῃ πολικῇ χώρα ζῶντος λαοῦ τούτου εἶνε ἐτι πενιχρά, καὶ ὅμως δὲν ἐλλείπουσιν οὔτε αἱ ἐφημερίδες, οὔτε τὰ βιβλία, τὰ κύριον σκοπὸν ἔχοντα τὴν φιλολογικὴν μόρφωσιν τῶν πολλῶν.

Εἰς τοὺς Ἰσλανδοὺς πάντας εἶνε γνωστοὶ οἱ πανάρχαιοι μῦθοι τῶν προπατόρων των ἐν τῇ ἀρχικῇ γλώσσει καὶ θεωροῦνται ἱεροί. Αὐτὸς ὁ πτωχότατος χωρικός οἰκονομεῖ τὸ ἀργύριόν του, ὅπως ἀγοράσῃ τοὺς 12 τόμους τοὺς περιέχοντας τῆς μυθολογίας τὰ κυριώτατα. Ὅθεν τὰ βιβλία ταῦτα ἀνευρίσκει τις καὶ ἐν τῇ πενιχρότατῃ καλύθῃ.

»Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἔχει καὶ ὁ ἰσλανδικὸς λαὸς προσόντα, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ μιμηθῶσι λαοὶ ἄλλοι μᾶλλον πεπολιτισμένοι καὶ ἤττον μεμωμένοι ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως.

B**

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ οὐδὲν πράττοντες νομίζουσιν ἑαυτοὺς ἱκανοὺς πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν.

Ἀπαιτεῖται πολὺ φιλοσοφικὸν πνεῦμα, ἵνα παρατηρήσῃ τις ἀπαξ ὅ,τι καθ' ἡμέραν βλέπει.

Ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε διὰ τὴν γυναῖκα ἰδέα ἀφηρημένη· παρίσταται αὐτῇ πάντοτε ὑπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ φιλάττης μορφῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἶνε γνωστὸν πόσον οἱ κάτοικοι τῆς Μέσης Ἀφρικῆς ἀσμενίζουσιν ἐξαιρέτως εἰς τὴν τροφὴν τῶν λευκῶν μυρμηκῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη ἐντόμων, τὰ διὰ τῶν ὁποίων παρασκευαζόμενα ὅσα κατέχουσιν ἐπίζηλον θέσιν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασιλικαῖς τραπέζαις. Πολλοὶ περιηγηταὶ ἀναφέροντες τὸ γεγονός, προσθέτουσιν ὅτι τὰ ἐδέσματα ταῦτα δὲν εἶνε οὐδόλως ἄνοστα, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ· ἰθαγενεῖς τινες οὕτω τεχνικῶς παρασκευάζουσι ταῦτα, ὥστε καὶ ἀπαξ τις τρώγων ἐξ αὐτῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τὸ ἠδὺ καὶ νόστιμον τῆς γεύσεως. Τὸ ἔθιμον τοῦτο, ὅπερ μέχρι τοῦδε εἶχε παρα-

τηρηθῆ μόνον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀφρικῆς, ὑφίσταται καὶ εἰς ἄλλας τροπικὰς χώρας. Περιηγητῆς, ἐσχάτως περιηγηθεὶς τὸ ἰνδικὸν ἀρχιπέλαγος, γράφει ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς λίχνοι τοὺς λευκοὺς μύρμηκας θεωροῦσιν ὡς ἐδεσμα ἐκλεκτότατον. Τὰ ἔντομα ταῦτα εἶνε πτερωτά, τὴν νύκτα δὲ βλέπει τις αὐτὰ κατὰ σμήνη περιπτάμενα περίξ τοῦ φωτός. Πρὸς σύλληψιν των τοποθετεῖται κάτωθεν τοῦ λύχνου ποτήριον πλήρες ὕδατος, ἐλκνόμενα δ' ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ἀντανκλάσεως τοῦ φωτός ἐμπίπτουσι καὶ συλλαμβάνονται τὰ ἔντομα. Ὅπως χρησιμεύουσιν ὡς τροφή ἀποσπῶνται ἀπ' αὐτῶν αἱ πτέρυγες καὶ ψήνονται ἢ ἀναμιγνύονται μετ' ἀλεύρου, παρασκευαζόμενου οὕτως εἶδους γλυκίσματος, ὅπερ ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ ἀμυγδαλοῦ. Ἐκτός τῶν μυρμηκῶν οἱ ἰθαγενεῖς δὲν φεῖδονται καὶ τῶν μελισσῶν καὶ ἄλλων ἐντόμων. Μέλισσα ὠπτημένη ἐντὸς φύλλου μετ' ὀλίγου μέλιτος θεωρεῖται λίχνευμα ἐξαιρέτως λεπτόν. Τὰ μεγάλα ἔντομα ὀπτούνται ἀπλῶς καὶ παρατίθενται μετ' ὀρύζης.

Καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπινοεῖται καὶ νέα χρήσις τοῦ τηλεφώνου. Ἦδη πρόκειται νὰ συγκοινωνῶσι δι' αὐτοῦ πρὸς τὰς πόλεις καὶ αὐτὰ τὰ ἐξωθεν καὶ μακρὰν τοῦ λιμένος εὐρισκόμενα πλοῖα. Ἡ ἰδέα τῆς τοιαύτης χρησιμοποίησεως τοῦ τηλεφώνου προήλθεν ἐκ τούτου· Τὰ εἰς Ἀθρην καταπλέοντα μεγάλα πλοῖα, ὅπως εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν λιμένα, εἶνε ἠναγκασμένα νὰ ἀναμένωσι τὴν καλῆρριαν, πολλάκις δ' ἐπὶ πολλὰς ὥρας μένουσιν μακρὰν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ἐνῶ ἴσως οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ ἔχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ συγκοινωνήσωσι πρὸς τὰ ἐκτός. Ἐνεκα τούτου, ἡ ὑπερωκεάνειος ἀτμοπλοικὴ εἰταιρία ἐσκέφη νὰ καταδύσῃ εἰς ὄρισμένον μέρος τηλεφωνικὸν σημαντῆρα, σχήματος κυλινδρικοῦ, ὅστις δι' ὑποβρυχίου καλωδίου θέλει συνδεθῆ πρὸς τὸν κεντρικὸν τηλεφωνικὸν σταθμὸν τῆς Ἀθρῆς, τὸν συγκοινωνοῦντα ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς Παρισίους. Τὰ μεγάλα ἀτμόπλοια ἔχουσι πάντα τηλεφωνικὴν συσκευὴν, δι' ἧς ὁ πλοίαρχος συγκοινωνεῖ ἀπὸ τῆς γαφύρας πρὸς τὰ ἅκρα τοῦ πλοίου· ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ συνδεθῇ αὕτη, ὑπὸ λέμβου ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ πλοίου, πρὸς τὸν σημαντῆρα διὰ τηλεφωνικοῦ σύρματος καὶ ἰδοὺ τὸ πλοῖον τιθέμενον εἰς ἄμεσον συγκοινωνίαν πρὸς τὴν Ἀθρην πρῶτον, εἶτα δὲ πρὸς τοὺς Παρισίους καὶ τὰς Βρυξέλλας! Εὐρισκόμενός τις τέσσαρα μίλια μακρὰν τοῦ ἐν τῇ Μάγχῃ γαλλικοῦ λιμένος, ἐν ἀνοικτῷ πελάγει θὰ δύναται νὰ συνομιλῇ ἀκωλύτως πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς φίλους του ἐν Παρισίοις ἢ ἐν Βρυξέλλαις!

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1836 πρὸς τὰ 37 ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ἔφερε καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῶν ὤμων ὄρνθον μανδύαν, φθάνοντα μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Ἔνεκα τούτου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ, ἂν δὲν εἶχεν ἰδῆ αὐτὸν πρότερον μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦτο. Ἡμέραν τινὰ ὁ βασιλεὺς βαδίζων μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ τοῦ Μονάρχου εὗρεν καθήμενον ἐπὶ θρανίου μαθητὴν τινὰ τοῦ γυμνασίου καὶ ἐπαναλαμβάνοντα τὸ μάθημά του, ἐνῶ τὸ ψῆγος εἶχε φθάσει εἰς 12 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Ὁ Λουδοβίκος τὸν ἐπλησίασε καὶ ἐκ συμπαιθείας τὸν ἠρώτησε διάφορα πράγματα, μεταξύ δὲ τῶν ἄλλων καὶ διατὶ δὲν μελετᾷ εἰς τὸν οἶκόν του. Ὁ μαθητὴς τοῦ γυμνασίου μὴ ἀναγνωρίσας τὸν βασιλέα ἀπήντησεν εἰλικρινῶς ὅτι εἶνε πτωχὸς καὶ ὅτι μὲ τοιοῦτον ψῆγος ἔξω εἶνε περισσοτέρα ζέστη παρὰ εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— Καὶ διατὶ τότε ἀφοῦ ἔχεις ἀνάγκην, δὲν ζητᾷς βοήθειαν ἀπὸ τὸν βασιλέα; ἠρώτησεν ὁ Λουδοβίκος.

— Ἀπ' αὐτὸν τὸν σφιχτοχέρη; ἀπήντησεν ὁ μαθητὴς, κρῖμα ἔστ' ἄρα τὸ χαρτὶ τοῦ θά τοῦ γράψω.

Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν εἶτα τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μαθητοῦ καὶ ἀπῆλθεν γελῶν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ μαθητὴς ἐκάθητο ἐν τῷ δωματίῳ του τρώγων, ὅτε εἰσέρχεται χωρικός φέρων ἐπιστολὴν καὶ ἐρωτῶν ποῦ νὰ ἀδειάσῃ τὸ κάρρον μὲ τὰ ξύλα. Ὁ μαθητὴς ἐδίσταζε νὰ λάβῃ τὴν ἐπιστολὴν νομίζων ὅτι ἔγεινε λάθος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ χωρικός ἐπέμνε, ἀνοίξας αὐτὴν ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς: « Διὰ τοῦ φέροντος τὴν παροῦσαν θὰ λάβητε ἐν κάρρον ξύλα. Ἐὰν ἔχετε ἀνάγκην καὶ ἄλλων ἀπευθυνθήτε εἰς Λουδοβίκον τὸν σφιχτοχέρην. »

Τὸ ἀγγλικὸν φύλλον «Lady's Pictorial» γράφει τὰ ἐπόμενα: Τανῦν 150 θήλεις διδάκτορες (Lady Doctors) ἀσχοῦσι τὴν ἰατρικὴν ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ, ἐνῶ εἰς Brooklyn καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπάρχει διπλάσιος ἀριθμὸς τοιούτων. Τινὲς τῶν θηλέων τούτων δοκτορῶν ἔχουσιν ἐτήσιον εἰσόδημα 2,000 λιρῶν στερλινῶν, δύο δὲ αὐτῶν τὸ διπλάσιον. Μία μάλιστα τῶν νεαρῶν τούτων ἱερείων τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἡ μᾶλλον περιζήτητος δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι κατ' ἔτος συναθροίζει 5,000 λίρας στερλίνας. Οἱ θήλεις οὗτοι ἰατροὶ περιορίζονται κυρίως καὶ κατὰ τὸ παρὸν τοῦλάχιστον εἰς θεραπείαν ἀσθενῶν μόνον τοῦ ἰδίου γένους.

Ὡς γνωστὸν ἡ πριγκίπισσα Pignatelli διήλθεν ὅλας τὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης ὅπως ἄδουσα ἐν τοῖς ψῆδικῷ καφενεῖοις, φουρκίζῃ τὴν ὑπερήφανον οἰκογένειάν της. Τανῦν ἡ πριγκίπισσα εὐρίσκειται ἐν τῷ Τουρκικῷ καφενεῖῳ ἐν Βαίριγγ παρὰ τῇ Βιέννῃ. Ὅτε ποτὲ ἡ πριγκίπισσα εὐρίσκειτο ἐν Gottenburg, ἡ διαγωγὴ αὐτῆς διήγειρε μέγα σκάνδαλον. Κύριός τις τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀπαντᾷ φίλον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ: « Ἦκουσες τὴν πριγκίπισσαν Pignatelli;

— Βέβαια, χθές' ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς δὲν τὰ καταφέρνει καλὰ ἐστὶ μουσικῇ.

— Μπά, μὴν τὸ πιστεύης. Καὶ αὐτὸ τὸ κάμνει μόνον διὰ νὰ φουρκίζῃ τὴν οἰκογένειάν της.

Νέα ἔκδοσις περὶ τοῦ γένους τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος. Εἶνε γνωστὰ τὰ ἀδόμητα περὶ τῆς ἐξ Ἑλλήνων καταγωγῆς αὐτοῦ, ἃ ἀνέφερε καὶ ὁ τὴν πραγματεῖαν περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων γράφων ἐν τῇ «Ἔστια» κ. Φαρδύς. Ἡδὴ ἄλλος τις συγγραφεὺς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ οἰκογένεια Βοναπάρτου εἶνε τευτονικῆς, γερμανικῆς καταγωγῆς. Ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶνε ὁ κ. Peyre, ὅστις ἐν νεωτάτῳ αὐτοῦ ἔργῳ «Napoléon I et son temps (Paris, Firmin Didot et Co) παρέχει ἡμῖν τὰς ἐξῆς εἰδήσεις. « Ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου, λέγει, μέχρι τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος ἠκμαζεν ἐν Γενούῃ ἡ ἐπίσημος οἰκογένεια τῶν Cadolinger γερμανικῆς καταγωγῆς. Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀντεπροσώπευε τὴν μερίδα τοῦ λαοῦ, ἦτο δικαιοσύνη, καὶ ὑπερησπίζετο πάντοτε τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ. Ἔνεκα τούτου ἐκαλεῖτο «ἡ καλὴ μερίς.» Οὕτω τὸ ὄνομα «buona parte» δοθὲν εἰς τὰ πολυάριθμα μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν Καδολιγγέρων ἔμεινεν ὡς παρεπώνυμον. Ἡ οἰκογένεια αὕτη μεταστᾶσα βραδύτερον εἰς τοὺς φιλελευθέρους ἔχασε κατὰ μικρὸν τὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ τὴν δύναμιν. Μέλη δὲ τινὰ αὐτῆς εἰσελθόντα βραδύτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἦτις εἶχε κτήσει εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἦλθον εἰς τὴν Κορσικὴν φέροντα τὸ ὄνομα Buonaparte. Ἐκ τούτων κατάγεται ὁ Ναπολεὼν ὁ Α' καὶ ὄλοι οἱ νῦν Βοναπάρται.

Ἐν Ἀμερικῇ λέγεται ὅτι ἀνεκαλύφθη δένδρον ἔχον φύλλα τρίχροα, δηλονότι ἔχοντα τὴν ιδιότητα νὰ εἶνε λευκὰ τὴν πρωίαν, ἐρυθρὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ κυανὰ τὴν ἑσπέραν. Τὸ δένδρον τοῦτο θάλλει ἀπὸ Σεπτεμβρίου μέχρι Νοεμβρίου.

Περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς δριμύτητος τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος δύναται νὰ μαρτυρήσῃ καὶ τὸ ἐξῆς γεγονός, ὅτι τὴν 2 Φεβρουαρίου (ν.) κατέπεσεν ἐν τῇ ὁάσει τῆς Σαχάρας Λαγκουατ τὴν ἡμέραν μὲν χιῶν, τὴν νύκτα δὲ βροχῆς βαγδαία, συνοδευομένη ὑπὸ χαλάζης.

Αἱ πλουσιώτεροι θῆραι γίνονται ἐν Αὐστρίᾳ συνήθως. Ὁ πρίγκηψ τοῦ Σάξ-Κοβούργου-Γόθα ἐσχάτως ὠργάνωσε θήρας μεγάλας ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ, ἐν τρισὶ δ' ἡμέραις οἱ θηρευταὶ ἐφόνευσαν 1400 φασιανούς καὶ κονίκλους. Μετὰ ταῦτα ὁ μέγας δούξ ἀπῆλθεν εἰς Στίριγγεν, πρὸς θῆραν κάπρων. Ἐν διαστήματι ἐξ ὠρῶν ἐφρονεύθησαν 138 τοιαῦτα ζῷα. Μόνος ὁ μέγας δούξ, ὅστις εἶνε θηρευτὴς πεφημισμένος διὰ τὴν δεξιότητά αὐτοῦ, ἐφόνευσεν 60.

Καθ' ἅπασαν τὴν Αὐστροουγγρικὴν μοναρχίαν ὑπάρχουσι 1353 μοναστήρια γυναικῶν, περιλαμβανόμενα 13,710 μοναχᾶς. Τὰ δύο τρίτα τούτων χρησιμεύουσι πρὸς ἀνατροφήν νεανίδων, ἀριθμοῦντα 20 χιλ. οἰκοτρόφους καὶ 200 χιλ. ἐξωτερικᾶς μαθητρίδας.

Λησμόνει τί καλὸν ἔπραξες διὰ νὰ πράξῃς τι καλλίτερον.